

# РЕШЕНИЕ

№ 6655

гр. София, 05.12.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
открито заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Любка Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ:** Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на  
прокурора Костов, като разгледа дело номер **4307** по описа за **2012** година  
докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид  
следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от  
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. П. А. против решение от 13.03.2012 г.,  
постановено по НАХД № 21904/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 110 с-в. Със  
същото е потвърдено НП № 469/25.10.2011 г. на директора на офис „Н.” в ТД на НАП  
С., с което на Г. П. А. на основание чл. 335, ал. 1 от КСО е наложено административно  
наказание глоба в размер на 50 лв. за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. чл.  
3, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г., издадена от министъра на финансите.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със  
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,  
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане да  
се отмени и да се отмени и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – ТД на НАП С. изразява становище за  
неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 13.03.2012 г., постановено по НАХД № 21904/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 110 с-в е потвърдено НП № 469/25.10.2011 г. на директора на офис „Н.“ в ТД на НАП С., с което на Г. П. А. на основание чл. 335, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г., издадена от министъра на финансите.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че касаторът Г. П. А. е управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] и в това си качество се самоосигурява. На 28.09.2011 г. е подал декларация обр. 1 съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за м. март 2011 г. На 10.08.2011 г. с две платежни нареждания е внесъл дължимите осигурителни вноски за себе си за фонд „Пенсии“ и за здравни осигуровки за периода 01.03.2011 г. – 31.03.2011 г. При подаване на декларацията св. А. установила, че декларацията е подадена след установения срок, който е бил изтекъл на 20.08.2011 г. За установеното нарушение бил съставен АУАН № 469/28.09.2011 г., въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна съдът е приел, че както в АУАН, така и в наказателното постановление са посочени обстоятелствата, от които следва качеството на задължено лице по отношение на посоченото лице. Приел е за извършено нарушението за това, че лицето е подало декларацията си за периода 01.03.2011 г. – 31.03.2011 г. със закъснение от един месец и 8 дни, представляващо нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от наредбата.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Фактическата обстановка правилно е установена от първоинстанционния съд и спор между страните по отношение на така установените факти не съществува, какъвто спор не е съществувал и в производството пред първоинстанционния съд. Не се спори между страните, че касаторът в производството пред настоящата инстанция има качеството на самоосигуряващо се лице по смисъла на чл. 5, ал. 2 от КСО, съгласно който самоосигурящ се е физическо лице, което е длъжно да внася осигурителни вноски за своя сметка. В качеството си на самоосигуряващо се лице Г. П. А. има задължението по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, а именно периодично да представя в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавно обществено осигуряване, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ. Съгласно чл. 5, ал. 6 от КСО съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по чл. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувано с управителя на Националния осигурителен институт, като данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните

обезщетения и помощите. Посочената наредба е именно Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Съгласно чл. 3, ал. 1 от наредбата срокът за изпълнение на задължението за подаване на информацията по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във формата на декларация обр. № 1 е различен, като се определя от вида на задълженото и осигуреното лице. Съгласно чл. 3, ал. 1 т. 2 от наредбата самоосигуряващото се лице следва да подаде посочената декларация не по-късно от 10 дни след внасянето на дължимите авансово осигурителни вноски за съответния месец. От събраните по делото доказателства се установява, това е обстоятелство, което не се оспорва и от касатора, че същият е внесъл осигурителните си вноски за м. март 2011 г. за фонд „Пенсии” и здравно осигуряване на 10.08.2011 г., като съобразно чл. 3, ал. 1, т. 2 от наредбата е следвало да подаде декларацията обр. 1 на 20.08.2011 г. От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че същият не е подал декларацията в посочения срок, а на 28.09.2011 г., т.е. същият е изпълнил задължението си със закъснение от 1 месец и 8 дни.

При така установената фактическа обстановка и направените правни изводи, решението на първоинстанционния съд е законосъобразно.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.03.2012 г., постановено по НАХД № 21904/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 110 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: